

ΤΑ 7 ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ, ΟΠΩΣ ΤΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ (του Ευάγγελου Φιλόπουλου)

✘ *Τα αμαρτήματα της σύγχρονης ιατρικής. (Με αφορμή ένα βιβλίο)*

Δεν είναι ασύνηθες να αντιλαμβάνονται οι πολίτες πως οι γιατροί και όσοι ασχολούνται με την παροχή υπηρεσιών υγείας παραμελούν την βασική αποστολή τους, που είναι η προστασία των ασθενών, ωθούμενοι από μία αρκετά διαδεδομένη σ' αυτούς τους κύκλους αμαρτία: την απληστία. Σε βιβλίο του Γερμανού χειρουργού **Michael Imhof** με τίτλο « **Η καταπάτηση του όρκου των γιατρών, αυτοί που κάνουν δουλειές και η χαμένη τιμή των ασθενών**», που εκτενώς παρουσιάζει το περιοδικό Focus, επισημαίνονται επτά θανάσιμα αμαρτήματα της σύγχρονης ιατρικής.

Αμάρτημα 1ον: Η εμπορευματοποίηση της ασθένειας και του πόνου.

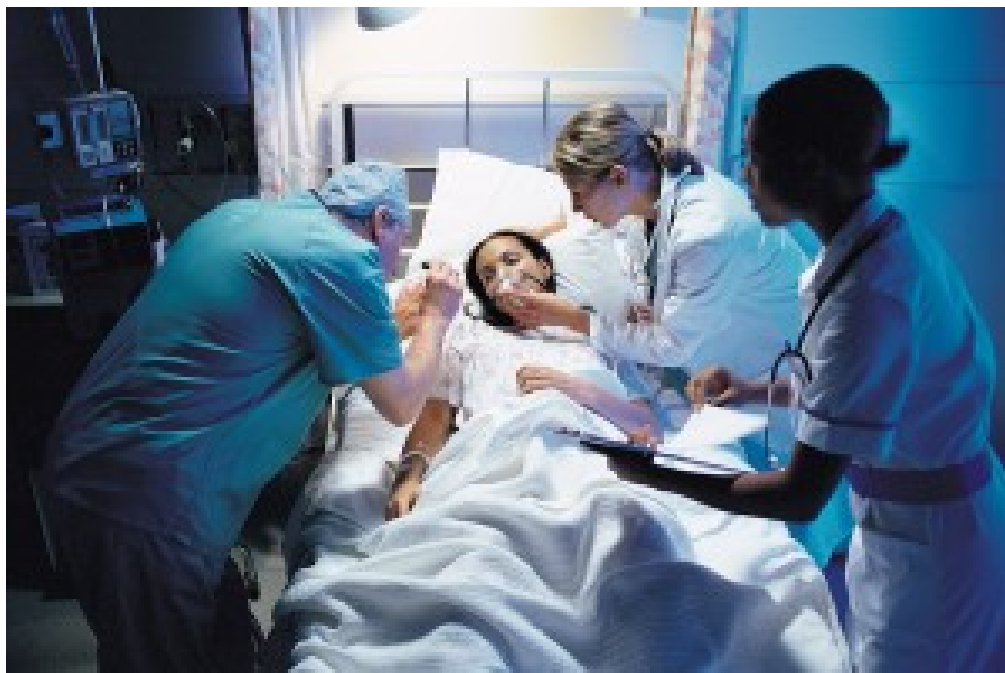
Η οικονομική θεώρηση της υγείας έρχεται ολοένα και περισσότερο στο προσκήνιο, είτε αφορά εξοικονομήσεις ή κέρδη νοσοκομειακών φορέων, είτε αφορά ενδείξεις για επεμβάσεις (π.χ. τοποθέτηση προσθέσεων σε αρθρώσεις) που θα μπορούσαν να μην γίνουν, αλλά γίνονται χάρη του κέρδους. Πιο αποκρουστική εκδοχή αυτής της πρακτικής: ο διαχωρισμός των ασθενών ανάλογα με το εισόδημα τους.

Και στην Ελλάδα έχουμε παρόμοια φαινόμενα. Η αρθροπλαστική ισχίου σε κατάκοιτο 90άρη δεν είναι ανέκδοτο. Ο αυξημένος αριθμός τοποθέτησης stent, επίσης. (Ενδεικτικές αναφορές).

Αμάρτημα 2ον : Η απληστία των φαρμακευτικών εταιρειών.

Υψηλές τιμές σε φάρμακα που δεν έχουν ανταγωνισμό. Διαφορετικές τιμές από χώρα σε χώρα, διακίνηση φαρμάκων για μεγιστοποίηση του κέρδους, αποφυγή μεταρρυθμίσεων που θα εξορθολόγιζαν το κύκλωμα του φαρμάκου, είναι μόνο μερικές από τις εκφάνσεις αυτής της εκμεταλλευτικής πρακτικής εις βάρος ασθενών και ασφαλιστικών ταμείων.

Αποσύρσεις φτηνών φαρμάκων, περιορισμένος αριθμός χαπιών ανά συσκευασία, εξαγωγή φαρμάκων από τις ελληνικές σε ξένες αποθήκες, δυσφήμιση του καλού γενόσημου φαρμάκου, θα ήταν πρακτικές που θα μπορούσε να επιλέξει ο Γερμανός γιατρός αν ζούσε στην Ελλάδα.

Αμάρτημα 3ον: Η απληστία των γιατρών.

Εδώ ο συγγραφέας αναφέρεται μόνο σε μία πρακτική που έχει βρει μεγάλη διάδοση στην Γερμανία: να προσφέρουν οι γιατροί – συχνά ως διαμεσολαβητές- πρόσθετες υπηρεσίες, πέρα απ' αυτές για τις οποίες πληρώνει το ταμείο των ασθενών (όπως π.χ. πρόσθετες προληπτικές εξετάσεις, «φυσιολογικές» θεραπείες κ.λ.π.). Πολλές από αυτές τις παροχές, που πληρώνουν οι ασθενείς από την τσέπη τους, είναι άχρηστες. Το σύνολο του τζίρου αυτών των

εξετάσεων ή πρόσθετων υπηρεσιών ξεπέρασε το 2012 τα 1, 3 δις ευρώ στην Γερμανία!

(Άντε να δούμε αυτή την πρακτική σε πλήρη ανάπτυξη και στην Ελλάδα. Μέχρι στιγμής κάτι τέτοιο το βρίσκουμε στα τηλεοπτικά κανάλια, ως κολλαγόνο, υαλουρονικό, όζον, μασσαζοκαλσόν, βιομαγνητάκια κ.λ.π.)

Αμαρτία 4η: Η διαφθορά στο χώρο της υγείας.

Εδώ αναφέρει τις παραπομπές ασθενών σε συγκεκριμένες κλινικές ή παρόχους ιατρικού εξοπλισμού (με οικονομικό όφελος αυτού που παραπέμπει).

Αν ζούσε στη χώρα μας ως παράδειγμα τέτοιας συμπεριφοράς θα ανέφερε στην πρώτη θέση την παραπομπή για εξετάσεις (κυρίως απεικονιστικές) που δεν είναι απαραίτητες, τις παραπομπές από γιατρούς σε άλλους γιατρούς (κυρίως για χειρουργικές επεμβάσεις) κ.λ.π.

Αμάρτημα 5ον: Τα ηθικά προβλήματα.

Εδώ αναφέρει την περίπτωση του μεγάλου αριθμού μελετών που δημοσιεύονται και οι οποίες λίγο ή καθόλου δεν εξυπηρετούν τους ασθενείς. Κάνει αναφορά στις ελάχιστες ανεξάρτητες μελέτες (οι περισσότερες που δημοσιεύονται έχουν την στήριξη φαρμακευτικών εταιρειών, π.χ. στον καρκίνο 1 στις 3 έρευνες υποστηρίζεται από φαρμακοβιομηχανίες). Μια άλλη πρακτική είναι η απόσυρση παλαιού φαρμάκου, η ελαχιστότατη αλλαγή στο μόριο του (που δεν επιδρά στη βελτίωση της υγείας του ασθενούς) και η εισαγωγή του στην αγορά ως νέο φάρμακο με άλλη ονομασία και με πολύ πιο ακριβή φυσικά τιμή. Δεν πρόκειται για γενόσημα, αλλά για μαϊμού πρωτότυπα.

Και αυτό συμβαίνει και στην Ελλάδα. Επίσης για τις μελέτες αξίζει να αναφερθεί το πόσο εύκολο ήταν (και πιθανώς είναι) το να διεξάγεις μία έρευνα για κάποια φάρμακα (οι Έλληνες επιστήμονες έχουν συγκριτικά μεγάλο τέτοιο αριθμό δημοσιεύσεων)

Αμάρτημα 6ο: Η έλλειψη συμπόνιας από τους γιατρούς.

Αντί να στηρίζουν και να ανακουφίσουν τους ασθενείς (π.χ. τους καρκινοπαθείς) στα τελευταία στάδια, οι γιατροί προτιμούν να τους χορηγούν επιθετικές θεραπείες που τίποτα δεν προσφέρουν, εκτός κάποιου οικονομικού οφέλους στους συνταγογραφούντες. Οι γιατροί δεν έχουν μάθει να συμπάσχουν, αλλά το αποφεύγουν κιόλας, για να μην εξουθενωθούν με την πάροδο του χρόνου.

Και η ελληνική εμπειρία (ιδίως στην ογκολογία) είναι παρόμοια. Θα πρέπει, όμως, να αναφερθεί ότι στο θέμα της άχρηστης θεραπευτικής παρέμβασης εμπλέκονται και οι συγγενείς που ζητούν φορτικά να κάνει κάτι ο γιατρός στον ασθενή, όταν αυτό το κάτι δεν έχει πια νόημα.

Αμάρτημα 7ο: Η τρέλα της ιατρικής ότι όλα είναι γι' αυτήν δυνατά.

Όλοι αρρωσταίνουμε. Αρρώστιες υπάρχουν άφθονες. Και αν δεν υπάρχουν, τότε συνηθισμένες παρεκτροπές από ένα αυστηρά και συχνά αυθαίρετα καθορισμένο φυσιολογικό, μπορούν εύκολα να προπαγανδιστούν ως παθήσεις και ανάλογα να αντιμετωπιστούν ιατρικά. Δηλαδή και ο υγιής με τέτοιες μεθόδους μπορεί να μετατραπεί σε ασθενή. Μία καθόλου κακή επένδυση. Αν περάσουμε την αντίληψη ότι και ο άνδρας περνά κλιμακτήριο, σκέφτεστε πόσο χρήμα θα καταναλωθεί γύρω απ' αυτό.

Το ίδιο που συμβαίνει με τις οστεοπενίες και την έλλειψη βιταμινών. Η αρρωστοποίηση της ζωής είναι μία νέα τρέλα στο πλαίσιο της απληστίας στο χώρο της ιατρικής.

Ελπίζω το βιβλίο να μεταφραστεί στα Ελληνικά και να δώσει αφορμή για περαιτέρω «ελληνική» συζήτηση.

Του Ευάγγελου Φιλόπουλου, χειρουργού – ογκολόγου, δ/ντη κλινικής μαστού στο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Ο Αγ.Σάββας»

Πηγή: efiloropoulos.tumblr.com

Το διαβάσαμε: invitromagazine.gr